

Sygn. akt VI U 1023/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 17 maja 2017 r., znak: (...)

w sprawie: M. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej M. Z. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 31 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2019 r.,
- 2) stwierdza, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 1023/17

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z 17-go maja 2017 roku odmówił ubezpieczonej M. Z. prawa do renty. Odwołanie od tej decyzji złożyła ubezpieczona, powołując się na swój stan zdrowia. Organ rentowy wniósł o oddalenie tego odwołania, powołując się z kolei na to, że komisja lekarska orzeczeniem z dnia 15-go maja 2017 roku orzekła, że ubezpieczona jest zdolna do pracy. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny. Ubezpieczona wniosła o przyznanie prawa do renty złożyła 31-go marca 2017 roku. Decyzja organu rentowego została wydana 17-go maja 2017 roku po wydaniu przez komisję lekarską orzeczenia z 15-go maja 2017 roku. Ubezpieczona nie posiada zawodu. Pracowała, jako pracownik gospodarczy do końca grudnia 2016 roku. Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych postanowieniem z 4-go lipca 2017 roku w osobach: endokrynologa, reumatologa, neurologa i specjalisty chorób wewnętrznych. Biegli w swojej opinii z 26-go października 2017 roku rozpoznali u ubezpieczonej polimialgię reumatyczną do dalszej obserwacji, rwę kulszową obustronną podrażnieniową bez cech zaostrzenia, Zespół Cushinga jatrogenny, wtórną niedoczynność kory nadnerczy, posterydową cukrzycę, przewlekłą sterydoterapię, nadciśnienie tętnicze, wielopoziomową dyskopatię szyjną i lędźwiową z okresowym zespołem bólowym, zmiany zwyrodnieniowe

stawów obwodowych, otyłość i zespół depresyjny w wywiadzie. Po dokonaniu analizy dokumentacji zgromadzonej w aktach ZUS-u, a także w wyniku badania rezonansem magnetycznym z dnia 21-go września 2017 roku i po badaniu oczywiście samej ubezpieczonej biegli orzekli częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej zgodnie z poziomem kwalifikacji i wykonywanym zawodem od daty złożenia wniosku, to jest od 31-go marca 2017 roku do 31-go marca 2019 roku. Przyczyną częściowej niezdolności do pracy jest ogólny stan zdrowia zwłaszcza nasilone objawy bólowe z powodu polimialgii reumatycznej. Z powodu przewlekłej sterydoterapii u badanej wystąpiła cukrzyca prawdopodobnie posterydowa, wtórna niedoczynność kory nadnerczy oraz otyłość. Biegli wskazali, że są podwyższone są wskaźniki zapalne. Również wielopoziomowa dyskopatia kręgosłupa skutkuje okresowymi zaostrzeniami utrudniającymi wykonywanie pracy. Organ rentowy złożył zastrzeżenia do tej opinii i biegli się wypowiedzieli odnośnie tych zastrzeżeń w orzeczeniu lekarskim uzupełniającym z 26-go października 2017 roku, w której podtrzymali wnioski opinii i stwierdzili, że nie podzielają zastrzeżeń organu rentowego bowiem wyniki badań lekarskich tu się jeszcze powołali na wyniki badania krwi pozwalają na przyjęcie, że schorzenie jest przewlekłe z wielokrotnymi zaostrzeniami i okres, na który przyznali rentę, czyli okres dwóch lat jest stosowny. Organ rentowy nie wniósł dalszych zastrzeżeń do stwierdzonej częściowej niezdolności do pracy i wniósł pełnomocnik na rozprawie o przyznanie prawa do renty zgodnie z wnioskami opinii biegłych. Tutaj w tym miejscu chciałabym powiedzieć, że Sąd w orzeczeniu dopuścił się omyłki bowiem biegli orzekli, że niezdolność do pracy występuje od daty złożenia wniosku, czyli od 31-go marca 2017 roku, a w punkcie 1 Sąd stwierdził, że ta niezdolność od 13-go marca jest to omyłka, w związku z tym Sąd sprostuje tą omyłkę wydając potem stosowne postanowienie, bo przyznajemy rentę zawsze po zgodnie z wnioskami opinii biegłych. Ale to będzie stosowne postanowienie. A więc wracając do uzasadnienia Sąd uznał, że zaistniały w sprawie przesłanki określone w przepisach Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z 17-go grudnia 98 roku. Ponieważ stosownie do artykułu 57 tej Ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia między innymi przesłankę niezdolności do pracy, bo tylko ta przesłanka była tutaj sporna w tej sprawie. Pozostałych warunków organ rentowy nie kwestionował. Zgodnie z artykułem 12 tej Ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu Ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Skoro biegli dokonali w opinii podstawowej i opinii uzupełniającej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej i organ rentowy z tą oceną stanu zdrowia się zgodził, Sąd również uznał, że ta opinia biegłych bowiem w zespole biegłych byli specjaliści od tych wszystkich schorzeń, które występują u ubezpieczonej, a więc Sąd uznał, że ta opinia jest miarodajna dla oceny stanu zdrowia ubezpieczonej, nie ma sensu dalej prowadzić postępowania i uwzględnił pani odwołanie, dokonując na podstawie artykułu 477 ze znakiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmiany zaskarżonej decyzji w ten sposób, że Sąd przyznał pani rentę na okres wskazany w efekcie w opinii biegłych. Z uwagi na to, że biegli oprócz tych dowodów medycznych, które były w aktach sprawy dysponowali jeszcze nowym wynikiem badania, a mianowicie wynik badania rezonansu magnetycznego, Sąd w punkcie 2 wyroku stwierdził na podstawie artykułu 118 ustęp 1a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, że organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. To oznacza, że jeżeli wyrok się uprawomocni, to świadczenie zostanie spłacone oczywiście od tej daty początkowej, ale bez odsetek bowiem, bowiem te dowody, którymi dysponowali biegłym nie były tożsame z tymi dowodami medycznymi, którym dysponował organ rentowy, a w takiej sytuacji Sąd uznaje, że biegli dysponowali szerszym materiałem dowodowym i dopiero oni mogli stwierdzić tą niezdolność do pracy.